

Já do Bet-lé - ma bě-žím, co se to sta - lo, ne-vím; vrať se se mnú

půjdem spo-lu, po-tom ti po - vím.

Pochválen pán Ježíš Kristus, milý Matěji!
Až na věky. Kam pospícháš, bratře Ondřeji?
Já do Betléma běžím,
co se to stalo, nevím;
vrať se se mnú, půjdem spolu, potom ti povím.

Naši chlupci dneskaj pásli blízko Betléma;
velká jasnost' o půl noci jako den byla,
andělský hlas slyšeli,
do Betléma běželi,
že se Mesiáš narodil, právě mluvili.

V tom obecním chlěvečku, v senných jesličkách,
leží malé pacholátko v chatrných plenkách,
a že tak překrásný je,
na každého se směje;
kdo se na něho podívá, radost nabude.

Když zme se tak spolu zešli, tak už půjdeme,
a milému Ježíškovi hráti budeme,
Francku, vezmi želízka,
obveseluj Ježíška;
Ondro, bubny, Juro, dudy, bude muzika.

1912.

Z Líšně.

Erb. 502.

Pod koste - líčkem tráva ze - le - ná, krá-če-la po ní

Pan-na Ma-ri - a, krá-če-la po ní Pan-na Ma-ri - a.

Pod kostelíčkem tráva zelená,
kráčela po ní Panna Maria.

Maria spěchá do kostelíčka,
na prsa tiskne Svýho Synáčka.

Maria klečí dlóho v kostele,
za všecke hříšníke oroduje.

Kdo to pěsničko třikrát vezpívá,
to skoro ráno spíš než posnídá,
temo Pám Bu štěstí a zdraví dá.

Ve zpívála jo Panna Maria,
žež kolíbála Božího Syna.